

کند، نمی‌توان انتظار داشت که صنعت پویا و مؤثری باشد، در حالی که در مقوله قیمت دارو برای محصولات وارداتی، این آزادی عمل وجود دارد و عملاً قیمت مصرف‌کننده دارو، تابع قیمت تعیین شده از سوی فروشنده خارجی است.

ضعف تکنولوژی

صنعت داروسازی از نظر تولید، مشکلات مهمی دارد و هماهنگی‌های لازم برای توسعه این صنعت در ایران، همگام با صنعت داروسازی در جهان و به ویژه نوآوری‌هایی که در سیستم‌های دارویی جهان مانند بایوتکنولوژی و نانوتکنولوژی به وجود آمده رشد نکرده است. به علاوه، افزایش قیمت تمام شده ناشی از فرسودگی خطوط تولید و پایین بودن طرفیت تولید، نسبت به طرفیت اسمی در برخی واحدها نیز در توجیه‌ناپذیری تولید مؤثر بوده‌اند.

پیشنهادهایی برای بهره‌وری صنعت داروسازی

با توجه به مزیت‌های صنایع داروسازی، سرمایه‌گذاری که می‌خواهد وارد این بخش شود باید همواره این مسأله را مورد توجه قرار دهد که نه تنها حامی بزرگی همچون دولت پشتیبان سرمایه‌اش است، بلکه می‌تواند از این شرایط به بهترین نحو استفاده نموده و شرایطی را برای ورود و گسترش فعالیت در این صنعت وضع نماید که دورنمای کوتاه‌مدت خود را به زمینه‌ای بلندمدت برای افزایش بازدهی تبدیل کند.

هم‌اکنون بخشی از بازار دارویی برخی کشورها در دست ایران است، لذا باید با مزیت‌هایی که در این بازار می‌باشد، از این فرصت استفاده کرد. این مزیت‌ها شامل این است که ایران دارای بازاری بسیار بزرگ است که می‌تواند این مزیت‌ها را به عنوان ابزاری برای توسعه صنعت دارویی در ایران استفاده کند. این امر می‌تواند این مزیت‌ها را به این صنعت می‌بخشد و می‌تواند این صنعت را به این افق رساند.

اگرچه در صنعت دارو موقعيت‌هایی داشته‌ایم اما سهم اندک ما از تولید جهانی، لزوم اتخاذ سیاست‌هایی اصولی‌تر از آنچه که هست را می‌طلبد.

مشکلات داروسازی همانند سایر صنایع تولیدی کشور، تابع شرایط خاصی است که تأمین هریک از این شرایط، می‌تواند تأثیر بسزایی بر امر تولید و صادرات برجای بگذارد. هرچند طی سال‌ها تولید و صادرات محصولات دارویی، مشکلات فراوانی در مسیر توسعه این صنعت وجود داشته، اما توجه جدی به مشکلات و ارایه راهکارهای مفید می‌تواند منجر به پر شدن شکاف‌های موجود شود.

سطح کیفیت محصولات دارویی به عوامل مهمی‌همچون مواد اولیه مؤثر و کمکی، نوع و بسته‌بندی و برخوردباری از تکنولوژی روز بستگی دارد. قیمت کالا هم فاکتور تعیین‌کننده دیگری است که با توجه به الزام کارخانه‌های تولید دارو در ایران به تولید محصولات با حداقل قیمت، تأثیرات سویی بر کیفیت تولید برجای می‌گذارد. علاوه بر آن، نتیجه افزایش قیمت مواد اولیه، بیشتر شرکت‌های داروسازی را وادار کرده به دنبال مواد اولیه ارزان‌تر باشند. در سال گذشته ۴۳ درصد از پول مردم صرف خرید داروهای وارداتی شد، در حالی که قیمت داروهای وارداتی ۱۶ برابر قیمت تولیدات داخلی است و لزوماً تمامی داروهای وارداتی از بهترین کمپانی‌های دارویی وارد نمی‌شوند.

اعضل دیگری که در صنعت داروسازی قابل ارزیابی است، کمیود نقدینگی در این صنعت می‌باشد.

صنعت داروی ایران، ظاهراً مستقیماً در معرض تحريم‌های بین‌المللی قرار ندارد، اما به می‌نمایند که این امر، هزینه خرید مواد اولیه را افزایش می‌دهد.

سهم کشورهای مختلف از بازار دارو

داروسازی داخلی گردد و همکاری خود را با این صنعت، منوط به این امر قرار دهد. در این صورت با اطمینان قدم بر می‌دارد و می‌داند که در صورت عدم ایفای تعهدات طرف معامله، نهادی وجود دارد که از منصرر شدن بانک جلوگیری نموده و ریسک حاصل از اعطای تسهیلات وی را کاهش دهد.

تأمین مالی ماشین‌آلات

از جمله نیازهای صنعت داروسازی، ماشین‌آلات و تجهیزات داروسازی است که سیستم بانکی و بازار سرمایه می‌تواند در این زمینه با تأمین این امکانات در کنار این صنعت قرار گرفته و تأمین آنها را از داخل در اولویت قرار دهد. لذا برای این مورد و در جهت گسترش خدمات و افزایش سودآوری صنعت، در صورتی که بتوان این نیازها را در داخل تأمین نمود، می‌توان از طریق LC استخراج: «اقتصاد ایران» از داروسازی فارابی

داخلی، این قراردادها را منعقد نموده و در صورتی که نیاز به تأمین از شرکت‌های خارجی احساس شود، با توجه به تحریم‌های موجود و امکان گسترش آنها در آینده، بانک از قراردادهای ارزی در موارد اطمینان و ریسک پایین استفاده نماید. از طرفی برای توجیه‌پذیر بودن این طرح‌ها و در نظر گرفتن پیشرفت به روز آن، بانک باید تسهیلات ارایه شده را از لحاظ بازگشت سرمایه مورد بررسی قرار داده تا ریسک اعطای منابع خود را کاهش دهد. از سوی دیگر، بازار بکر سرمایه اولیه کشور می‌تواند در خدمت صنعت داروسازی کشور باشد. ■

بازارهای دائمی در جهت برنامه‌ریزی‌های بلندمدت سوق داد. در این راستا، بسیاری از بانک‌ها برای ورود به این عرصه دارای زمینه‌های مساعدی می‌باشند و طرح حمایت از پروژه‌های تحقیقاتی را در راستای کار خود قرار داده و از آنجا که از فرصت‌های اساسی پیش روی این صنعت، تبادل با مراکز علمی و تحقیقاتی پیش‌رفته دنیا در راستای آشنایی با دانش داروهای گران و کمیاب می‌باشد، لذا بانک‌ها می‌توانند با شرکت‌های داروساز وارد قرارداد شده و پروژه‌های معرفی شده از سوی آنها را بررسی و وارد حیطه عمل و تولید نمایند و از امتیاز سودآوری آن بهره‌مند گردند. بهره‌برداری از بازار سرمایه اولیه نیز در تأمین مالی دارایی‌های بلندمدت صنعت داروسازی کشور ضروری می‌باشد.

افزایش حضور در صنعت با تأمین نقدینگی

گردد نقدینگی در صنعت داروسازی، سالانه حدود هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان است که سهم تسهیلات بانکی در این بخش ۴۰ درصد می‌باشد. در مجموع، نیاز صنعت دارویی کشور از منابع بانکی بین ۴۰۰ تا ۶۰۰ میلیارد تومان است. از طرفی میزان منابع و سپرده‌های این صنعت بسیار بالا بوده و در صورتی که بانک بتواند انتظارات آنها را برآورده نماید، آنها نیز حاضرند تا این منابع را در اختیار بانک قرار دهند. در این شرایط اقتصادی و با رقابت موجود بین بانک‌ها برای جذب منابع، این عامل نوعی فرصت ممتاز تلقی می‌شود. در این راستا سیستم بانکی می‌تواند خواستار تأسیس صندوق حمایت از صنایع

کتابچه

۱۲ سال اقتصاد ایران از نگاه «اقتصاد ایران»، چالش‌ها و راهکارها

منتشر شد

رمان ماجیک علوم انسانی

همانطور که خوانندگان محترم «ماهنشانه اقتصاد ایران» اطلاع دارند، تا پیش از این کتابچه ۱۰ سال اقتصاد ایران از دید «اقتصاد ایران»، به خوانندگان ساهنامه غرقه گردیده است. هم‌اکنون نشانه‌های کلیه دست‌اندرکاران این نشریه در طول ۱۲ سال، از شماره ۱ تا شماره ۱۲۷، تحت عنوان ۱۲ سال اقتصاد ایران از نگاه «اقتصاد ایران»، چالش‌ها و راهکارها با هدف شناسایی مشکلات و معضلات اقتصاد کشور و تأکید بر توصیه‌ها و پیشنهادات ماهنشانه «اقتصاد ایران» برای رفع آنها، تهیه شده که امید است باز هم مورد توجه مسوولان، استادان و کلیه مردم غریب کشورمان قرار گیرد.

برای تهیه این کتابچه می‌توانید با شماره‌های ۸۸-۰۵۹۴۹۷-۸ و ۱۴۵۰-۱۸۸-۰۸۸۶ با بخش اشتراک ماهنشانه تماس حاصل فرمایید.